

Efkâr Karmaşası

– MFK · 26 Temmuz 2016

Zihnim darmadağınık Rabbimden ola kerem,
İçime yerleşip de sarmasın beni verem.

Bilmem, garip olmaya vasat denir mi acep?
Bulduğum zeminim, ne dağ başı, ne İrem.

Ancak bildiğim o ki, güzelliğe gitmiyor,
Üstten koyuverdikçe artıyor her an firem.

Kapatıp ilerimi; engel koyan koyana,
Akıl, vicdan bir yana; işleyen pis teorem.

Kendimle baş başayken olanlara kahredip,
Neden birilerine kötülük olmuş barem?

Gücüm, takatim belli, bir yere kadar hükmüm,
Ama geri duramam, inançla vicdandır çarem.

Uygulanan baskıyla kapalı devre hayat,
Bir araya getirdi; yenilendi yekparem.

Tam yerleşince bilinç, denilemez bu ilginç,
İhanetedir bu linç, sessiz kalmaksa cerem.

MFK